

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ซีเมนต์บดลืออกผสมเถ้ากลบเป็นวัสดุก่อสร้างประเภทหนึ่ง ทำมาจากปูนซีเมนต์ผสมเถ้ากลบในท้องถื่นและน้ำในอัตราส่วนที่เหมาะสมซึ่งซีเมนต์บดลืออกผสมเถ้ากลบสามารถนำไปใช้ในงนก่อสร้างได้หลายประเภท เช่น กำแพง ฝาคันป้องกันความร้อน เป็นต้น

2.1 เถ้ากลบ

การทำเถ้ากลบบดลืออกเป็นการนำเอาวัสดุจากท้องถื่นที่หาได้ง่ายคือ มีส่วนผสมระหว่างปูนซีเมนต์และเถ้ากลบในท้องถื่น เมื่อผสมกันแล้วจะได้วัสดุที่แข็งแรงทนทานและรับน้ำหนักบรรทุกได้ ซึ่งปกติเถ้ากลบทั่วไปเมื่อทำก้อนเถ้ากลบทั่วไปจะรับน้ำหนักได้ไม่มาก แต่เมื่อนำมาผสมกับปูนซีเมนต์ในอัตราส่วนที่เหมาะสมจะรับน้ำหนักได้มากกว่าเดิมหลายเท่า ดังนั้น จึงได้มีวิธีการที่จะทำใหเถ้ากลบที่มีอยู่ในท้องถื่นมีความแข็งแรงและเหมาะสมสำหรับที่จะนำไปใช้ในงนก่อสร้างบ้านเรือน โดยการปรับปรุงเสถียรภาพของเถ้ากลบด้วยซีเมนต์ เพื่อที่จะนำไปใช้ในงนก่อสร้างได้อย่างกว้างขวาง เช่น ทำรั้วบดลืออกซีเมนต์ ทำบดลืออกสำหรับทำผนังบ้านหรืออาคารต่าง ๆ เพื่อป้องกันความร้อน

ภาพที่ 2.1 ลักษณะเถ้ากลบที่นำมาใช้

ภาพที่ 2.2 หินฝุ่นที่ใช้เป็นส่วนผสม

2.2 ปูนซีเมนต์

การแบ่งประเภทของปูนซีเมนต์ ASTM (American Society for Testing Materials) ได้แบ่งประเภทปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ 5 ประเภท ดังนี้

ประเภทที่ 1 ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ธรรมดา (Ordinary Portland Cement) ใช้สำหรับการก่อสร้างตามปกติทั่วไป เช่น งานก่อสร้างอาคารสูง งานคอนกรีต หรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่ไม่ต้องการคุณภาพพิเศษกว่าธรรมดา

ประเภทที่ 2 ปูนซีเมนต์ดัดแปลง (Modified Cement) ใช้สำหรับการทำคอนกรีตหรือผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เกิดความร้อนและซัลเฟตปานกลาง

ประเภทที่ 3 ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์แข็งตัวเร็ว (Rapid Hardening Portland Cement) สำหรับงานก่อสร้างที่ต้องถอดแบบเร็วหรืองานที่ต้องการทำแข่งกับเวลา

ประเภทที่ 4 ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ความร้อนต่ำ (Low Heat Portland Cement) ใช้สำหรับงานก่อสร้างคอนกรีตที่มีความหนาแน่นมาก ๆ เช่น การสร้างเขื่อน จะมีคุณสมบัติให้ความร้อน ดังนั้น การใช้ปูนซีเมนต์ประเภทนี้จะทำให้คอนกรีตไม่แตกร้าว

ประเภทที่ 5 ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ทนซัลเฟต (Sulphate Resisting Portland Cement) สำหรับก่อสร้างคอนกรีตที่อยู่ในน้ำทะเล หรือตามชายฝั่ง หรือบริเวณที่มีปริมาณของเกลือซัลเฟตสูงขึ้นไป จะมีผลกระทบต่อฐานรากและโครงสร้าง

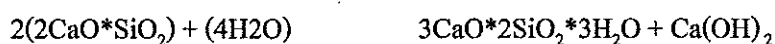
2.3 การเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันสารประกอบหลักของปูนซีเมนต์

น้ำจะเกิดปฏิกิริยากับซิลิเกตชนิดที่อยู่ในซีเมนต์ จากปฏิกิริยาดังกล่าวจะได้สารประกอบใหม่ขึ้นมาคือ Ca(OH)_2 และ Calcium Silicate Hydrate (CSH) จากนั้นซีเมนต์พาสต์จะมีคุณสมบัติเป็นด่าง (pH ประมาณ 12.5) เนื่องจากสาร Ca(OH)_2 และ Gel ที่เกิดขึ้นเมื่อแข็งตัวจะทำให้โครงสร้างไม่สม่ำเสมอและมีรูพรุน อายุ อุณหภูมิ และอัตราส่วนของน้ำต่อปูนซีเมนต์มีผลต่อองค์ประกอบทางเคมีของ CSH ทั้งสิ้น

สมการการเกิดปฏิกิริยา มีดังนี้

หรือ

หรือ

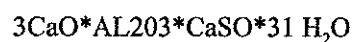
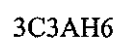
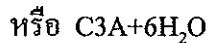
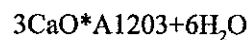
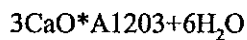

2.4 ปฏิกิริยาไฮเดรชันของ C3A

ทำให้ซีเมนต์สามารถแข็งตัวได้โดยอย่างรวดเร็ว เนื่องจากปฏิกิริยานี้เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด ดังนั้น ในการผลิตปูนซีเมนต์จึงเติมยิปซัมเข้าไปเพื่อเป็นตัวหน่วงปฏิกิริยาดังกล่าว ดังนั้น ใน

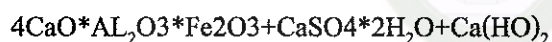
ปูนซีเมนต์จึงมีอิปซั่มและปฏิกิริยากับ C3A ได้ชั้นของ Ettringite เกิดขึ้นที่ผิวของ C3A เมื่อชั้น Ettringite เกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันของ C3A จึงไม่เกิดขึ้น เพราะว่าชั้นของ Ettringite หุ้มผิวอนุภาค C3A อยู่ น้ำจึงเข้าทำปฏิกิริยากับ C3A ไม่ได้แต่ชั้นของ Ettringite นี้ไม่เกิดขึ้นอย่างถาวร เพราะเมื่อเกิดชั้นของ Ettringite จะทำให้ปฏิกิริยาของของแข็งมากขึ้น เกิดการอัดตัวกันทำให้ชั้นของ Ettringite แยกออกแต่ละชั้นของ Ettringite ก็จะเกิดขึ้นใหม่เข้ามาแทนชั้นที่แตกออกการเกิดใหม่ของชั้น

Ettringite นี้ จะไม่สามารถเกิดขึ้นใหม่ทดแทนได้ เมื่อปริมาณ Sulphate Lons มีปริมาณน้อยลง ดังนั้น จึงเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันของ C3A โดยที่ Ettringite จะเปลี่ยนไปเป็น Monosulphate สมการเกิดปฏิกิริยา มีดังนี้

2.5 ปฏิกิริยาไฮเดรชันของเตตระคัลเซียม อลูมิโนเฟอร์ไรท์ (C4AF)

เมื่อผสมปูนซีเมนต์กับน้ำสารประกอบหลัก C4AF เข้าทำปฏิกิริยากับอิปซั่มและ $\text{Ca}(\text{OH})_2$ จากปฏิกิริยานี้จะทำให้เกิดสารประกอบที่มีอนุภาคลักษณะคล้ายเข็มของ Sulphoaluminate และ Sulphoferrite ปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นดังสมการ

ตารางที่ 2.1 เวลาที่ทำปฏิกิริยาไฮเดรชันของสารประกอบหลักเกิดขึ้น 80%

สารประกอบหลัก	เวลา (วัน)
C3S	12
C2S	100
C3A	6
C4AF	50

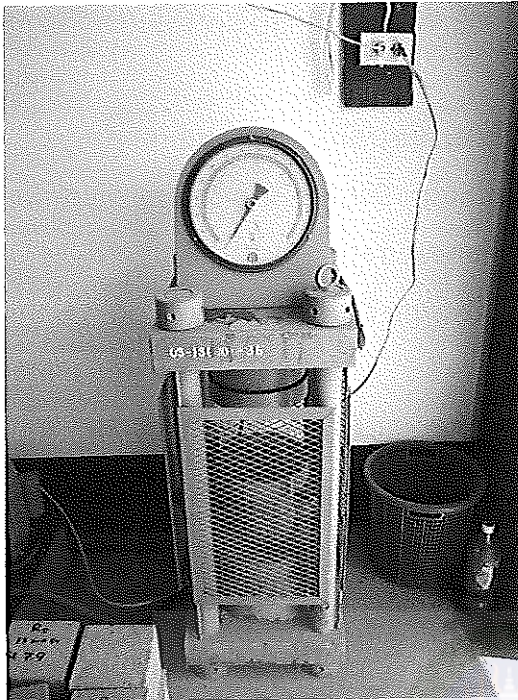
2.6 ปัจจัยที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน

คุณสมบัติของวิเมนต์เพสต์ที่ได้ จะมีคุณสมบัติดีหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับอัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน ดังนั้น หากปฏิกิริยาไฮเดรชันเกิดขึ้นอย่างเป็นระเบียบและเหมาะสมก็จะทำให้คุณสมบัติของวิเมนต์เพสต์ดีไปด้วย ปัจจัยที่มีผลต่อปฏิกิริยาไฮเดรชันมีดังนี้

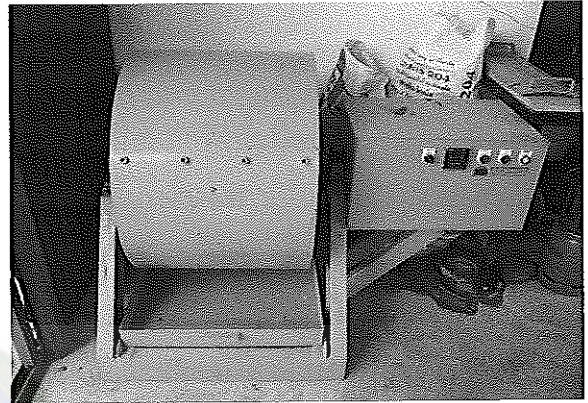
1. อายุของเพสต์ : ในช่วงแรก ๆ นั้น อัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและจะลดลงตามเวลา
2. องค์ประกอบของปูนซีเมนต์ : สารประกอบหลักที่เป็นองค์ประกอบของปูนซีเมนต์ จะทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันแตกต่างกัน
3. ความละเอียดของปูนซีเมนต์ : ปูนซีเมนต์มีความละเอียดของเม็ดปูนซีเมนต์สูง (เม็ดเล็ก) จะทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันเป็นไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากปูนซีเมนต์ที่มีขนาดเล็กจะเพิ่มผิวสัมผัสให้กับน้ำมากขึ้น ดังนั้น เกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันได้อย่างรวดเร็ว
4. อัตราส่วนน้ำปูนซีเมนต์ : ซึ่งมีผลในช่วงหลังของการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน ถ้าอัตราส่วนของน้ำต่อปูนซีเมนต์ในช่วงหลังมีค่าลดลง จะทำให้เกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันเกิดขึ้นช้าลง
5. อุณหภูมิ : อุณหภูมิเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชัน ถ้าอุณหภูมิสูงปฏิกิริยาไฮเดรชันก็จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่อุณหภูมิก็ไม่ควรสูงเกินไปเพราะจะทำให้ซีเมนต์เพสต์แตก
6. สารหน่วยหรือสารเร่ง : จะทำให้ปฏิกิริยาไฮเดรชันเกิดขึ้นเร็วหรือช้าตามต้องการ

ภาพที่ 2.3 เครื่องผลิตซีเมนต์บดลึก

ภาพที่ 2.4 universal testing machine

ภาพที่ 2.5 เครื่องทดสอบตนเองเจอลีส

2.7 เครื่องมือทำซีเมนต์บดผสมเข้าเกลบ

โดยปกติถ้าวัสดุผสมเป็นคอนกรีตแล้วไม่จำเป็นต้องใช้แรงอัดเพื่อให้ส่วนผสมของคอนกรีตยึดเกาะกันได้แน่น แต่เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งคอนกรีตจะเกิดแรงเชื่อมประสานขึ้นมาเอง โดยปฏิกิริยาทางเคมี ส่วนการทำซีเมนต์บดกลั่นส่วนผสมเป็นเข้าเกลบ ปูนซีเมนต์ น้ำ ส่วนผสมต่างๆ ไม่สามารถยึดเกาะกันได้แน่นและแข็งแรง หากไม่มีแรงอัดหรือใช้เครื่องมือที่มีแรงอัดสูงจึงจะเรียงตัวกันหนาแน่นชิดกัน และเกิดช่องว่างระหว่างเม็ดเข้าเกลบน้อยที่สุด จึงได้บดซีเมนต์ที่มีความคงทนแข็งแรง และช่วยประหยัดส่วนผสมของปูนซีเมนต์ได้อีกด้วย

ซึ่งเครื่องมือทั้งสองแบบนี้เป็นเครื่องมือที่ทำงานถึงเครื่องมือกล โดยใช้แรงงานคนหมุนคันก้านหรือพวงมาลัย และแรงคนกดคันกระเดื่องในเครื่องแบบซินวาม

2.8 ข้อดี ข้อเสียของเครื่องอัดทั้ง 2 แบบ

จากการทดสอบของกระทรวงศึกษาธิการพบว่า การทำงานของเครื่องอัดทั้ง 2 แบบสามารถที่จะสรุปความแตกต่างของเครื่องมือได้ดังนี้

1. ระบบการทำงานของเครื่องมือทั้งสองมักคล้ายคลึงกัน แต่แตกต่างกันโดยที่การทำงานของเครื่องแลนค์กริตนั้นใช้ระบบการทำงาน 2 ระบบร่วมกัน คือ ระบบการทำงานของล้อและเพลากับ

หินต้องแห้ง เพราะทรายที่เปียกจะพองตัวทำให้ขาดจำนวนไป อาจมากถึง 30 % ซึ่งจะต้องเพิ่มทรายเข้าไปอีกและลดจำนวนน้ำลงตามสัดส่วน หินจะเปลี่ยนแปลงจำนวนไปไม่มากนักเมื่อเปียกน้ำ การใช้ส่วนผสมคอนกรีตมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะกำลังของคอนกรีตนั้นขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของน้ำต่อปูนซีเมนต์ จึงจำเป็นจะต้องกำหนดน้ำที่ใช้ในส่วนผสมของคอนกรีตให้มีความชื้นเพียงพอเหมาะกับงานนั้น ๆ คือ น้ำ 30 ลิตร ต่อปูนซีเมนต์ 1 ถุง ในส่วนผสม 1:2:3/2 , 1:2:4 จะได้กำลังอัดของคอนกรีตอยู่ในเกณฑ์ที่ดีพอสมควร

2.11 การบ่มคอนกรีต

หลังจากคอนกรีตถูกเทลงแบบแล้ว 24 ชั่วโมง ควรเริ่มต้นทำการบ่มคอนกรีตอย่างต่อเนื่องจนได้อายุตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2.2 จำนวนวันในการบ่มคอนกรีต

งาน	คอนกรีตที่ใช้		
	ปูนซีเมนต์ตราเสือ	ปูนซีเมนต์ตราช้าง	ปูนซีเมนต์ตราอินทรี
1.งานธรรมดา เสา คาน และกำแพง	7 วัน	7 วัน	4 วัน
2.พื้นบ้าน พื้นถนนในบ้าน ฯลฯ	8 วัน	8 วัน	4 วัน
3.ถนนชั้นหนึ่งลานจอดหรือทางวิ่งของเครื่องบิน	-	14 วัน	7 วัน
4.เข็มสำหรับจะนำไปตอกเป็นฐานราก	21 วัน	14 วัน	7 วัน
5.งานพิเศษ แผ่นพื้นบาง ๆ	14 วัน	14 วัน	7 วัน
6.รูปหล่อที่เหล็กบาง ซึ่งใช้ปูนซีเมนต์ผสมมาก	-	21 วัน	7 วัน

การบ่มคอนกรีตควรเลือกวิธีที่เหมาะสมสำหรับงานนั้น ๆ ซึ่งมีอยู่หลายวิธี ได้แก่

1. ใช้น้ำฉีดหรือพรมน้ำ
2. ใช้กระสอบคลุมแล้วรดน้ำให้ชุ่มอยู่เสมอ
3. ใช้สารประกอบทางเคมีสำหรับพ่นเป็นเยื่อบาง ๆ คลุม
4. ใช้กระดาษกันชื้นปิดคลุม
5. ใช้ดินเหนียวกันเป็นขอบขังน้ำไว้

6. ใช้แผ่นผ้าพลาสติกคลุมให้มิดชิด
7. ใช้ทราย จี๊เล็ย หรือดินคลุมแล้วรดน้ำให้ชุ่ม

ทราย(sand) เป็นหินแข็งที่แตกแยกออกมาจากก้อนหินใหญ่ โดยทรายจะแยกตัวออกมาได้เองตามธรรมชาติ ทรายมีขนาดระหว่าง 1/12 นิ้ว ถึง 1/400 นิ้ว ถ้ามีขนาดเล็กกว่านี้จะมีสภาพเป็นฝุ่น ทราย จะประกอบด้วย แร่ควอตซ์ หรือหินบะซอลต์ ทรายแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ ทรายบกและ ทรายแม่น้ำ

ทรายบกเกิดจากหินทรายที่แตกแยกชำรุดออกมาเป็นเม็ดทรายตามสภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และจะฝังจมอยู่ในพื้นดินเป็นแห่ง ๆ ทรายชนิดนี้จะมีดิน ซากพืชและซากสัตว์ปะปนอยู่ด้วย ในการใช้งานจึงต้องนำทรายมาล้างแยกดิน ซากพืชและซากสัตว์ออกให้สะอาด ทรายจากทะเลทรายก็จัดเป็น ทรายบกด้วย

ทรายชนิดนี้มีอยู่ทั่ว ๆ ไป ในที่ราบลุ่มของแม่น้ำ ทรายชนิดนี้เกิดจากปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ โดยกระแสน้ำได้พัดพาทรายจากที่ต่าง ๆ มาตกตะกอนรวมกันในพื้นที่ราบลุ่มที่เป็นที่รวมของทราย

ในการก่อสร้างทั่ว ๆ ไป ทรายแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ได้แก่

1. ทรายหยาบ เป็นทรายที่มีขนาดเม็ดใหญ่ มีเหลี่ยมคม และแข็งแรงดีมาก เหมาะสำหรับงานคอนกรีตที่ต้องการความแข็งแรงมาก ๆ
2. ทรายกลาง เป็นทรายที่มีขนาดเล็กกว่าทรายหยาบมาเป็นทรายที่เหมาะสมสำหรับงานปูนทั่ว ๆ ไป เช่น งานก่ออิฐถือปูน พื้นบ้าน ทางเท้า
3. ทรายละเอียด เป็นทรายที่มีขนาดเม็ดเล็กมาก เหมาะสำหรับงานปูนฉาบ ทำบัว

2.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บัณฑิต หิรัญสถิตผล (2534) พบว่า จี๊เถ้าเกลบค่ามีความว่องไวในการทำปฏิกิริยาเคมีมากกว่า จี๊เถ้าลอยเมื่อจี๊เถ้าเกลบค่าแทนที่ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ในปริมาณที่เหมาะสมจะทำให้กำลังรับแรงอัด ทั้งระยะต้นและระยะปลายดีขึ้น แต่ถ้าผสมจี๊เถ้าเกลบและจี๊เถ้าลอยมากเกินไป จะทำให้กำลังรับแรงอัดต่ำลง และ อัตราส่วนผสมระหว่างปูนซีเมนต์ จี๊เถ้าเกลบค่า และจี๊เถ้าลอย ที่อัตราส่วน 100 : 0 : 0. 80 : 0 : 20 และ 60 : 20 : 20 พบว่าจี๊เถ้าเกลบค่าและจี๊เถ้าลอยทำให้ความชื้นเหลวปกติเพิ่มขึ้น ระยะเวลาการก่อตัวไม่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีข้อเสนอแนะว่า ส่วนผสมปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ จี๊เถ้าเกลบ และจี๊เถ้าลอย ที่ประหยัดที่สุดและมีคุณสมบัติตามเกณฑ์กำหนดของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 คือ 60 : 20 : 20 และใส่สารลดน้ำพิเศษ 1.25 % ส่วนผสมนี้น่าจะนำไปใช้สำหรับ ทำคอนกรีตโครงสร้าง โดยทั่วไปได้ และในการศึกษาควรศึกษาให้ครอบคลุมถึงส่วนผสมที่เกือบจะใช้ได้ด้วย

เพิ่มขึ้น และแทรกตัวอยู่ระหว่างช่องว่างของมวลรวม ถ้าลดยมีรูปร่างทรงกลม จะช่วยลดความเสียหายระหว่างมวลรวมกับเพสต์ พบว่าความสามารถทำงานได้เท่ากัน ส่วนผสมคอนกรีตใช้แฉะลยทดแทนปูนซีเมนต์ใช้ปริมาณน้ำในส่วนผสมลดลง จากการศึกษาของปริญญาและอินทรชัย (2528) และบัณฑิต (2534) พบว่ามอร์ต้าที่ใช้แฉะลยเป็นส่วนผสมแทนที่ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ก็ให้ผลเช่นเดียวกัน โดยมีข้อเสนอแนะว่า เนื่องจากข้อมูลต่างๆ ของคอนกรีตที่ทำจากปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ผสมซีแฉะลย และซีแฉะลยยังมีค่อนข้างน้อยจึงควรที่จะมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น

สาโรจน์ ดำรงศีล, บุรฉัตร ฉัตรวิระ และวินัย อวยพรประเสริฐ (2544) ได้ทำการศึกษาและวิจัยเรื่อง กำลังรับน้ำหนักของคอนกรีตผสมซีแฉะลยที่มียอายุ 28 วันและได้สรุปว่า กำลังรับแรงอัดและแรงดึงของคอนกรีตผสมซีแฉะลยจะเพิ่มขึ้นเมื่อใช้ปริมาณแฉะลยทดแทนปูนซีเมนต์มากขึ้นจนถึงจุดเหมาะสม คืออยู่ที่ ร้อยละ 20 โดยน้ำหนักของวัสดุผง ต่อจากนั้นค่ากำลังอัดและกำลังรับแรงดึงจะลดลง โดยที่คอนกรีตผสมซีแฉะลยที่มีปริมาณซีแฉะลยที่ปูนซีเมนต์ระหว่างร้อยละ 20 ถึง 30 โดยน้ำหนัก และใช้อัตราส่วนน้ำต่อสารซีเมนต์ระหว่าง 0.6 ถึง 0.8 จะทำให้ได้คอนกรีตที่มีกำลังอัดประมาณ 160 ถึง 370 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตรนอกจากนี้ซีแฉะลยที่เหลือจากการใช้เป็นเชื้อเพลิงในการทำอิฐมอญมีคุณสมบัติเป็นปอซโซลานประเภท N ตามมาตรฐาน ASTM C 618 - 94a สามารถใช้แทนที่ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์บางส่วนได้ แต่การใช้ซีแฉะลยแทนที่ปูนซีเมนต์ในการผลิตคอนกรีตจะมีผลทำให้ความหนาแน่นและการยุบตัวของคอนกรีตลดลงเมื่อเทียบกับคอนกรีตที่ทำจากปูนซีเมนต์ล้วน

ธีรวัฒน์ สิ้นศิริ (2538) พบว่า การแทนที่ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ ด้วยซีแฉะลยค่า และซีแฉะลย 0 - 40% ไม่ทำให้ปริมาณน้ำที่เหมาะสมเปลี่ยนไป นอกจากนี้การผสมซีแฉะลยมีผลทำให้ความสามารถในการทำงานได้ดีขึ้นเนื่องจากซีแฉะลยมีรูปร่างกลม การผสมซีแฉะลยทำให้กำลังรับแรงอัดในตอนต้นลดลง แต่กำลังรับแรงอัดจะเพิ่มขึ้นในตอนปลายจะสูงขึ้น การผสมซีแฉะลยค่าจะมีการพัฒนากำลังรับแรงอัดในช่วง 7 - 28 วัน ข้อเสนอแนะ ในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาคุณสมบัติของซีแฉะลยค่าให้มากขึ้น หรือควรนำมาเผาเอง

Damer, S. A. (1976) พบว่าซีเมนต์เพสต์ที่มีซีแฉะลยอยู่ร้อยละ 0-50 จะมีกำลังรับแรงอัดต่ำกว่าปูนซีเมนต์แต่อัตราการรับแรงอัดที่อายุ 28-29 วันจะสูงกว่าปูนซีเมนต์ล้วน อัตราส่วนน้ำต่อปูนซีเมนต์ของส่วนผสมจะมากขึ้น เมื่อใช้ปริมาณซีแฉะลยที่เพิ่มขึ้น และมีค่าตั้งแต่ 0.30-0.65 ของกำลังรับแรงดึงแยกและจะลดลงตามปริมาณการเพิ่มขึ้นของซีแฉะลย อัตราส่วนน้ำต่อสารซีเมนต์ และซีเมนต์ที่ทำจากปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ผสมซีแฉะลยร้อยละ 10-50 จะมีความเครียดจากการขยายตัว (Swelling Strain) สูงกว่าซีเมนต์เพสต์จากปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ถึงร้อยละ 40-120 และความเครียดนี้จะเพิ่มขึ้นตามปริมาณการเพิ่มขึ้นของซีแฉะลย

Metha, P. K. (1985) พบว่าสำหรับมอร์ต้าที่มีอัตราส่วนน้ำต่อสารซีเมนต์คงที่ สามารถใช้ซีแฉะลยที่ปูนซีเมนต์ได้ถึงร้อยละ 70 โดยมีกำลังรับแรงอัดที่อายุ 28 วัน และพบว่าสำหรับมอร์ต้าที่มีค่า

การไหลคงที่สามารถใช้ซีเมนต์ที่ป่นซีเมนต์ได้ถึงร้อยละ 40 โดยที่กำลังรับแรงอัดที่อายุ 28-90 วัน ประมาณเท่าเดิมและมอร์ตาร์ที่ทำจากปูนซีเมนต์ผสมซีเมนต์ที่ป่นซีเมนต์ร้อยละ 35 และมีอัตราส่วนน้ำต่อสารซีเมนต์ 0.4 แซ่ในกรดซัลฟูริก (H_2SO_4) และกรดเกลือ (HCl) เข้มข้นร้อยละ 5 ติดต่อกันเป็นเวลา 1500 ชั่วโมง จะมีน้ำหนักสูญหายไปเนื่องจากการถูกกัดกร่อนร้อยละ 13 และ 8 ตามลำดับ

Nehdi, M., Duquette, J. and El Damatty, A. (2003) ทำการศึกษาโดยการใส่เส้นใยจากอียิปต์และอเมริกา ผสมในคอนกรีตแทนซีเมนต์อัตราส่วน 7.5% 10% และ 12.5% โดยมีอ้างอิงคือคอนกรีตที่ไม่มีส่วนผสมอื่น ๆ และได้ทำการทดสอบกำลังอัดที่วันต่าง ๆ กันคือ 1, 7, 28, และ 56 วัน โดยจากการวัดกำลังที่เวลา 1 วัน คอนกรีตที่ผสมเส้นใยจะมีค่าน้อยกว่าค่าอ้างอิงยกเว้น เส้นใยที่ได้จากอียิปต์ที่ผสมแทนซีเมนต์ 7.5% แต่เมื่อเวลาผ่านไปที่ 28 วัน ค่ากำลังอัดของคอนกรีตที่ผสมเส้นใยทุกตัวมีค่ามากกว่าค่าอ้างอิงทั้งหมดและที่ 56 วัน คอนกรีตที่ผสมเส้นใยที่ได้จากอียิปต์ในอัตราส่วน 7.5% 10% และ 12.5% มีกำลังอัดเพิ่มขึ้นจากค่าอ้างอิง 20% 27% และ 40% ตามลำดับ โดยคอนกรีตที่ผสมเส้นใยที่ได้จากอเมริกาก็มีกำลังอัดเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกันโดยเพิ่มขึ้นเพียงประมาณ 27% จากการทดลองสรุปได้ว่าเส้นใยสามารถช่วยเพิ่มกำลังอัดให้กับคอนกรีตได้ อย่างไรก็ตามค่าการยุบตัวของคอนกรีตในการทดลองนี้อยู่ที่ 150 ± 20 มม. จากการศึกษาข้างต้นกล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการผสมดินขาวหรือเส้นใยที่ผ่านการปรับปรุงด้วยความร้อนในส่วนผสมปูนซีเมนต์พบว่า วัสดุดังกล่าวมีคุณสมบัติเป็นสารปอซโซลาน ซึ่งสามารถเกิดปฏิกิริยาไฮเดรชันและส่งผลให้รับกำลังอัดได้ไม่ด้อยไปกว่าคอนกรีตธรรมดา ดังนั้นแนวคิดดังกล่าวจึงเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดการศึกษาค้นคว้าในหัวข้อโครงการนี้ขึ้น แต่จะมีการศึกษาการรับกำลังอัดของคอนกรีตผสมดินขาวและ/หรือเส้นใย ในระยะเวลา 1, 3, 7, 28 และ 90 วันตามลำดับ